

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת שופטים
שנת תשע"ז

סימן פ"ז

ברוך השם, יום א' ראה תקצ"ב

אהובי בני. מכתבך קבלתי בערב שבת קודש בעת הדלקת נרות שבת, וקראתיו מיד כולו מאהבתך, ונהנתי מאריכות דברים שלך מחמת שבארת לי מאשר עובר עליך. והעיקר ממה שראיתי שאתה נותן לב קצת שכל זה רמזים מאתו יתברך, לקרבך אליו יתברך על ידי זה דייקא, וכך יפה לך ולנו, לשום לב בכל יום מה שעובר עלינו, ולשמור הזכרון היטב כי הכל בשביל תכלית עולם הבא (עיין ליקוים ח"א סי' נ"ד). ואם אין בידך להבין בפרטיות הרמזים, אף על פי כן האמונה שמאמינים שכל זה רמזים, ומה שמשמיעים לב לזה להשגיח על זה, אף על פי שאין מבינים בפרטיות היטב, אף על פי כן זה לכד טוב מאד מה שמאמינים בזה כנ"ל.

ולמען השם שתתמיד בלימודך בכל עת שתוכל לחטוף, ועתה אתה צריך להתמיד ולהשגיח על הזמן יותר מבתחלה, מחמת שיש לך ביטולים הרבה. השי"ת ירחם עליך שתקבל עליך עול תורה היטב, ותפרוק מעליך עול דרך ארץ [עיין לעיל מכתב פ"ו בהערות]. וזמן תפלת שחרית הגיע, ואין פנאי להאריך כלל.

דברי אביך המעטיר בעדך.

נתן מברסלב

סימן פ"ח

ברוך השם, יום ד' ראה תקצ"ב

רב שלום לבני חביבי נ"י

קבלתי מכתבך אור ליום זה, ונהנתי מאד מאד, ממה שאני רואה שדברי האמתים עושים רושם אצלך תהלה לאל, ואשר אתה עוסק לחזור הזכרון האמתי. כך הוא המדה, וכך יפה לך לחזור הזכרון הזה בכל יום אלפים פעמים. כי רק בשביל זה באנו לעולם הזה לזכור תמיד בעלמא דאתי (ליקוים ח"א סי' נ"ד), כי הכל יודעין שאין שום קביעות בזה העולם, ובהכרח לזוז מכאן בהעברת רגע קלה, כי כל הזמן אינו נחשב אפילו לרגע קלה למי שמשים לבו ודעתו היטב אל פריחת הזמן, יותר מהעוף הפורח (קה"ר פ"א סי' ג'). וצריכין להתגבר מאד לבלי לשכוח את עצמו. ועל זה הזהירנו בתורה (דברים ה' ט) רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים וכו'.

והנה היום היה ה' בעזרי שכתבתי איזה חידושים בענין זה. ובכל עת שאני כותב דברים כאלה בא על דעתי מי יתן שתראה אותם, כי נדמה לי בכל פעם שאלו הדברים מוכרחים לך מאד כאשר כבר הודעתך מזה בני חביבי וידידי [עיין לעיל סי' פ' ז' וכבר ספרתי לך שבכל עת שאני מדבר או כותב איזה חידוש, אני מתגעגע מאד שאתה תראה אותה החידוש ויגיע אליך ע"כ. ועיי' בס"פ פ"ג]. וגם היום חשבתני כך, ואמרתי בלבי להתחזק לכתוב לך מיד איזה דברים, אף על פי שעדיין אין לי עובר ושם עם מי לשלחם.

והכלל שצריכין לשמור הזכרון מאד מאד, דהיינו לזכור בכל יום בעלמא דאתי בכלליות ובפרטיות וכו', אך רבו המונעים הנמשכים מבחינת הרע עין שמטילים שכחה, והם מתגברים כל כך בכמה אופנים עד שמוכרחים להמשיך בבחינת שורש המלכות שהוא בחינת עד חוטמי וכו' כמו שמבואר שם (בלקוים). ואין אתנו יודע עד מה איך זוכים לזה, רק אנו סומכים על כחו של זקן דקדושה שהוא לוחם בעדינו מלחמות ה', והוא יודע להמשיך בחינת הנ"ל כדי להכניס הזכרון בנו [עיין ליקוטי הלכות ה' ברכות פרטיות והטבת חלום ה'ה, שמוהרנ"ת חידוש הרבה עפ"י התורה ג"ד הנזכר, ושם באות ה' כתוב בזה"ל: ובשביל זה צריכין להשתדל מאד מאד להתקרב לאנשי אמת, שקיבלו דרכים ישרים ואמתיים מצדיקי אמת וכו', ועל כן על ידו יכולין לזכות לזכרון הנ"ל לאדבקה מחשבתיה בעלמא דאתי תמיד עיי"ש. ועיין עוד בליקוטי הלכות ה' מלמדים ה"ג אות א' עפ"י תורה ג"ד הנזכר שכתוב וז"ל: וזה בחינת הודעתם לבניך ולבני בניך. שהתורה הזהירה אותנו ללמד את בני תורה, ועיקר החיוב הוא רק ללמוד עם הבן וכו' לבד, כי התורה היא ענין זכרון הזה היינו לאדבקה מחשבתא בעלמא דאתא, וזהו עיקר התורה, כי כל עיקר נתינת התורה לנו ומצותיה הוא רק בשביל זה, היינו בשביל עולם הבא. כדי שנוכח ונחיה וירש את העולם הבא, כי שכר תורה ומצות בהא' עלמא ליכא, כי אם לעולם הבא שהוא עולם שכולו טוב ואורך, נמצא שכל מי שעוסק בתורה ומצות הוא מדבק מחשבתא בעלמא דאתי שהוא זכרון הזה, ועל כן הזהירה התורה אותנו מאד לבל נשכח את כל דרכי התורה, וכמ"ש פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך וכו' יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב, וכמו"ש וזכרתם את כל מצות ה', כי עיקר הוא הזכרון שהוא בחינת לאדבקה מחשבתא בעלמא דאתי, שעל ידי זה עיקר קיום התורה והמצות, כי השומר את הזכרון היטב ומדבקין מחשבתם בעלמא דאתי, וזוכר היטב את עלמא דאתי, בוודאי לא יהיה כרוך אחר תאות לבו, ובוודאי יהיה עוסק רק בתורה ומצות כל ימיו, ולכן צריכין ללמוד תורה עם הבן וכו' דייקא, כי הבן זכר הוא ענין זכרון וכו' עיי"ש עוד באות ד'].

המשך בדף 4

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר י"ב:

יב.

השתטחות על קבר הבעל שם טוב הק'

גם היה רגיל מאד בימי קטנותו ובימי ילדותו, לרוץ בכל פעם על קבר הבעל שם טוב זצוק"ל, לבקש מאתו שיעזרו להתקרב להשם יתברך.

והיה רגיל לילך לשם בליילה ובזמן החורף בעת שהיה הקרירות גדול מאד היה הולך לשם בליילה, ומשם חזר והלך אל המקוה. והי' שם מקוה חוץ למרחץ ומקוה א' בתוך המרחץ, ובחר לו לילך בהמקוה שחוץ למרחץ בעת הקרירות גדול, וכבר הי' קר לו מאד מחמת שבא מהקבר הנ"ל, כי היה דרך רחוק בין ביתו להבית עלמיו, וכן מהבית עלמין למקוה, מלבד השהיות שנשתהא הרבה על הקבר.

אף על פי כן אחר כל זה היה הולך דוקא לטבול בהמקוה שהיתה עומדת בחוץ, כדי לסגף עצמו. וכל זה בהצנע בליילה.

ושמעתי מאחד שאמר ששמע מפיו הקדוש, שבשעת שעשה הנהגות אלו, לא היה כי אם בן ששה שנים. וכל כך היה מוצנע בעבודתו מבני אדם. עד שפעם אחת הלך למקוה בבוקר בחורף, ובא מהטבילה, והפאות היו לחות מהמים, ותמהו עליו העולם שבחורף יהיה האדם חופף ראשו, כי לא עלה על דעתם שהיה במקוה רק סברו שחפף ראשו, ותמהו עליו על שחפף ראשו בקרירות כזה, והיו מחזיקים זאת למעשה נערות שלו, כי היה מוצנע מאד מאד בעבודתו.

גם כל התעניתים הרבים מאד שהתענה, לא היה יודע מהם שום אדם בעולם אפילו אביו ואמו וקרוביו, רק אשתו לבד היתה יודעת מזה, והיה משביעה שלא תגלה לשום אדם. והיה עושה כמה וכמה תחבולות להעלים ולהסתיר כל התעניתים שהתענה, באופן שלא ידע מהם איש.

(שבחי הר"ן ח"א אות י"ט)

יג.

שליחו של אדם כמותו

ובעת שהיה יושב בבית חותנו, כשהיה חפץ לדבר עם הבעל שם טוב ז"ל, דהיינו לילך על קברו ולבקש מאתו איזה דבר בקשה, היה רגיל לנסוע לק' סמולא שהיה סמוך לבית חותנו, והלך על קבר הצדיק המפורסם מו"ה ישעיה מיאנוב ז"ל [תלמיד מרן המגיד זצ"ל בעהמ"ס אור תורה ועוד] שהוא מונח שם, ועשה את הצדיק הנ"ל לשליח שילך ויודיע להבעש"ט ז"ל את בקשתו, מה שהיה צריך אז.

(שבחי הר"ן ח"א אות כ')

יד.

כתבים ממרן הבעל שם טוב

[בעת שנסע רביז"ל לארץ ישראל נסע מקודם לעיר קאמעניץ] קצת אמרו שנסע כדי למצא שם את הכתבים של הבעל שם טוב, שסגרם באבן. ואומרים קצת שהם טמונים שם בקאמיניץ, ואמרו שנסע לשם בשביל זה. והוא ז"ל התלוצץ מזה, ואמר שלא נסע כלל בשביל זה, כי אינו צריך להם כלל. ואמר אלו היה רוצה אותן הכתבים היו מביאים אותם לביתו אך הוא אין צריך להם כלל.

(שבחי הר"ן ח"ב אות ד')

טו.

נכד מרן הבעל שם טוב

[על הדרך לארץ ישראל שהה רביז"ל במדינת טערקין ומיד אחר נסיעתם מסטאנביל, בא אליו הסרסור הנ"ל, והראה לו אגרות הרבה מצדיקי דורינו ששלחו אליו בקשתם, להיות לעזר להאנשים הנוסעים מהכא להתם.

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...וכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמהו איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

צ"ב

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שליטי"א

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ואמר (חיי מוהר"ן סי' ת"ב) תאמינו לי שיש בידי כח לעשות שלום עם כל העולם, שלא יהיה שום חולק עלי, אבל מה אעשה שיש מדרגות והיכלות כאלו, שא"א לבוא אליהם רק ע"י מחלוקת. והראיה, כי משה רבינו ע"ה בודאי היה לו כח המושך להמשיך את כל ישראל אליו, כדכתיב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, כי הוא היה הדעת של כלל ישראל, והיה בכחו להקהיל ולהמשיך את כולם אליו, ואעפ"כ מה כתיב והביטו אחרי משה, ודרשו רז"ל מה שדרשו, וכיוצא בזה עוד. וכ"ז כי יש דברים כאלו, שא"א לבוא אליהם רק ע"י מחלוקת שחולקין עליו ע"כ.

ודוגמת זה כתב הישמח משה (תפלה למשה תהלים כ"ג) אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, שמי שיש לו מתנגדים מאריך ימים, וא"כ זה טוב וחסד שירדפוני.

ודבר אחד מדברי רבינו לא שב אחור, כי כן הוא בענינו כל הימים, כי אף שרבים נתקרבים לדרכו הקדוש, וכולם רואים שהנתקרב אליו מתחיל להתעורר בעבודת השם, ומתחיל לבעור בו אש קודש, עכ"ז מושכין בני אדם את ידיהם מזה בהרבה אמתלאות.

ונפלא הוא לשמוע מחכמים ותלמידי חכמים דברים מוזרים להסביר ולבאר ההתנגדותם, שאם היו אומרים סברה כזו בפני הגמרא ותוס', היו אומרים עליהם שהם עמי הארץ, ובזה הענין יכולין לומר דברים רחוקים וסברות כרסיות גג על גג, ודוחקים דחוקים הפלא ופלא, ואם מתרצים להם קושיא אחד, אז דוחין אותו בדחיות רחוקות, ואם מראים להם להדיא ההיפך, אזי מחפשים תירוץ אחר לדחות, (ודוגמת זה מציינו בסיפורי מעשיות במעשה של החכם והתם, כי החכם בנה סברה לעצמו שאין מלך בעולם, וכל העולם טועים בשטות הזה, שסוברים שיש מלך. וכשהשיב לו החכם השליח הלא אני הבאתי לך אגרת מהמלך, שאל אותו החכם הנ"ל. האתה בעצמך קבלת האגרת מיד המלך בעצמו ממש, השיב לו לאו, רק איש אחר נתן בידי האגרת בשם המלך. ענה ואמר עתה ראה בעיניך שדברי כנים, כי אין מלך כלל. ואח"כ כאשר חבירו התם אמר לו שהוא בעצמו ראה את המלך ודיבר עמו, וא"כ היה צריך להודות שיש מלך, כי הלא התירוץ הראשון היתה שהחכם השליח לא ראה את המלך, משמע כי אם היה רואה את המלך היה מודה על האמת, אבל להתם השיב וכי אתה יודע בעצמך, שזה היה המלך, האם אתה מכיר אותו ואת אביו ואת זקנו שהיו מלכים, מאין אתה יודע שזה מלך, אנשים הגידו לך שזה מלך, ורמו אותך בשקר. נמצא שמשנה תירוציו לכ"א כפי רצונו, העיקר שישאר בדעתו המעוקם, כי זהו ההכרח שישאר הענין סוד, עד שיבוא זמן הגאולה.

וכמו ששאלו את ר' נפתלי תלמיד רבינו, על מה ששמע מרבינו הסדר שיהיה עד הגאולה, ואמר א"א לומר מה ששמעתי, אבל זה אני יכול לומר ווען די וועלט וועט אננעמען דעם ליקוטי מוהר"ן, קען מען זיך רעכטען אויף משיח, כי ספרו הקדוש הוא אתחלתא דגאולה כמ"ש (חיי מוהר"ן סי' שמ"ו), ותיקוניו הם תיקון אף לאחר ביאת המשיח כמ"ש (שיחות הר"ן סי' קפ"ה) כל הנהגה שאני מצוה לעשות הוא סגולה ותיקון ומועיל על העבר ועל העתיד, ולאחר הסתלקות האדם, ולימות המשיח, ולתחית המתים ולע"ל, והבטיח שאורו ודרכו יהיה נמשך עד ביאת הגואל (שם סי' רכ"ט וסי' ש"ו).

וכמו שהעיד הרה"ק מסאטמאר (מובא בס' מושיען של ישראל ח"א שכ"ג) כי אין בשום ספר משאר ספרי תלמידי הבעש"ט הקדוש שהתנבאו כ"כ כמותו על המצב לפני ביאת המשיח, וכן כתב בספרו ויואל משה (סי' ק"נ) אחר שהעתיק דברי רבינו על מצב הדור הזה, כי זה ענין של רוח"ק שראה מה הגיע אלינו בעוקבתא דמשיחא, וע"כ דרכו צריך להיות הדרך הסודי שיהיה נשאר עד ביאת הגואל, וכמ"ש לעיל כי הדבר שמביא הגאולה צריך להיות בסוד, כדי שיהיה בחירה חפשית, וכל מה שיותר נתקרבים להגאולה נתפרסם ענינו יותר ויותר, אבל לגמרי א"א עד הסוף.

אך העצה הפשוטה לזה לשמור הזכרון הוא על ידי הדיבור פה, כי הדיבור יש לו כח גדול מאד, ועל ידו מנצחין כל המלחמות [עין ליקו"מ ח"ב סי' צ"ו ואמר רבידל שהדיבור יש לו כח גדול מאד, כי הלא יכולין ללחוש על קנה שריפה שלא תוכל לירות, והבן עכ"ל].

ובמו שלענין הזכרון הפשוט כגון ליכור לימודו, צריכין לחזור פרקו בפיו כמה וכמה פעמים כידוע בחוש, כמו כן לענין הזכרון הזה שהוא העיקר, צריכין לחזור בפיו הזכרון הזה, הן בינו לבין עצמו, לדבר לעצמו דברי מוסר בכל יום, מה יהיה תכליתו לעולם הבא, ומה יהיה סופו לנצח וכו', וכן לדבר עם חבירו בזה, כי הדיבור יש לו כח גדול להזכיר את האדם, בבחינת (ירמי' לא יט) כי מדי דברי בו זכור אוכרנו, כמו שכתוב במקום אחר (ליקו"מ ח"א סי' ע"ה, ועין ליקו"מ ח"ב סי' מ"ד), ועיקר נצחון המלחמה של זה העולם, שהיא מלחמה ארוכה מאד מאד בלי שיעור, עיקר הנצחון הוא על ידי הדיבור שהוא הכלי זיין של ישראל (עין ליקו"מ ח"א סי' ב) ובקיצור ליקו"מ שם), כי אין כחנו אלא בפה (עין מכילתא בשלח פ"ב באריות מה תולעת אינה מכה את הארז אלא בפה, כך אין להם לישראל אלא תפלה עיי"ש).

וזה בחינת למנצח שהתחיל דוד המלך ע"ה רוב המזמורים שבתהלים, ופירש רש"י (ו' ד' ולהעתיק) שעשה המזמור בשביל הלויים שיאמרוהו שהם מנצחים בשיר וכו'. ואנחנו פירשנו זה הפירש גם על כל ישראל, ופירושו בפשיטות למנצח, שהוא למי שרוצה להיות מנצח המלחמות בזה העולם יאמר זה המזמור, וזה המזמור וכו' והבן היטב. וכמו כן הוא לענין התבודדות שהוא גם כן בחינת אמירת תהלים כמ"ש במקום אחר (עין ליקו"מ ח"א סי' קנ"ו ובח"ב סי' ק"א). גם דוד אמר למנצח זה על עצמו, כמשא ומחזק את עצמו ואומר למנצח מזמור לדוד, היינו לדוד שמנצח כל המלחמות על ידי דיבורו, ואמר עתה זה המזמור.

ובן צריך כל אדם אפילו במדריגתו השפילה, לידע ולהאמין שבודאי הוא מנצח הרבה על ידי כל דיבור ודיבור של שיחה והתבודדות וכו' שאומר, כי זהו נצחון נצחי שנשאר לעולמי עד ולנצח נצחים, ואם יהיה חזק בזה, שעד שתצא נפשו ממש יעסוק בזה, יהיה איך שיהיה, ויעבור עליו מה, בודאי ינצח המלחמה בחסדו הגדול.

והנה סמכתי זה הענין לענין הטבת חלום שאני עוסק בו עתה בעזרת השם יתברך, כי על ידי זה רואין נפלאות תקיפות הדיבור במה שתיקנו לנו רבותינו ז"ל שמי שחלם לו חלום לא טוב יטיבנו באפי תלתא, דלימרו ליה חלמא טבא חזית (ברכות נה). נמצא שאף על פי שבאמת חלם לו חלום רע, אף על פי כן על ידי שהמטיבין אומרים לו בפיהם חלמא טבא חזית חלמא טבא חזית כמה פעמים, בזה יש להם כח שיהיה החלום באמת טוב, ולהיפך מרע לטוב. בזה רואין כמה גדול כחו של הדיבור הקדוש שמנצח כל המלחמות.

[וראוי להעתיק כל הענין המבואר יותר באריות בליקו"מ הלכות ה' ברכות פרטיות והטבת חלום ה"ה המיוסר על תורה ג"ד הנזכר, והמדריך שם יראה שכל הלשונות שמה נמצאים כאן בהמכתב בקיצור, וז"ל מוהר"ת ז"ל שם: וזה בחינת הטבת חלום, שמי שחלם לו חלום רע יטיבנו בפני תלתא דמרחמי ליה וכו'. כי מבואר בהתורה הנ"ל ששינה הוא בחינת זכרון בכלליות בעלמא דאתי, ומי שחלם לו חלום לא טוב, זה סימן שנפגם אצלו הזכרון באיזה בחינה, ולא זכה שתדבק נפשו היטב בשעת שינה בעלמא דאתי וכו'. ועיקר ההטבה בפה, כי כל החלומות הולכין אחר הפה, כי הדיבור פה יש לו כח גדול מאד, כמו שאנו רואין בזה בעצמו שתקנו חכמינו ז"ל שייטיב החלום על ידי הדיבור, ובוה רואין גודל כח הדיבור שיש כח על ידי הדיבור שאומרים ג' ישראלים שהחלום הוא טוב, דהיינו שאומרים לו חלמא טבא חזית, ועל ידי זה נתהפך החלום טוב באמת וכו', כי הדיבור יש לו כח גדול מאד מאד להפוך את האדם מרע לטוב. כי עיקר נצחון המלחמה הוא על ידי הדיבור, שהוא עיקר הכלי זיין של ישראל, כי אין כוחינו אלא בפה, כמו שאמרנו ז"ל, וזה עיקר הכלי זיין של משיח שהוא בחינת כל הצדיק אמת שבהם תלוי וכלולים כל ישראל וכו', על כן העצה לזה לחזור הזכרון הזה בדיבור פיו, להיות רגיל בכל יום לדבר בפה מלא מענין הזכרון הזה לדבר אל לבו להזכיר את עצמו בפה מלא מה יהיה התכלית ממני לעולם הבא ומה יהיה סופו, וכי באתי הנה לקבוע עצמי ח"ו בזה העולם, הלא הכל יודעין שאין שום קביעות בזה העולם העובר והרץ והפורח מאד, ולא באתי הנה כי אם להכין עצמי לעלמא דאתי וכו', וכן צריכין להתבודד בכל יום ולדבר בפה מלא מתכלית עולם הבא, כי הדיבור יש לו כח גדול להזכיר את האדם וכו', וזה בעצמו "עד חוטמו" שכתב שם שעיקר הכנת הרע עין הוא על ידי בחינת מלכות משיח שנקרא חוטם בחינת רוח אפיו ומשיח ה' עיי"ש, כי עיקר כח מלכות האמתית וקדושה שהוא בחינת מלכות משיח הוא על ידי הדיבור בבחינת מלכות פה וכו'.

וזה בחינת כל ספר תהלים שיסר דוד המלך ע"ה, שהוא שורש מלכות משיח, שהוא היה לוחם מלמות ה' כל ימיו בגשמיות ורוחניות, ונצח כולם על ידי הדיבור הפה, דהיינו על ידי ריבוי תפילות בלי שיעור עד שכלל כולם ברוח קדשו בספר תהלים, ולכן זכה באמת למלכות נצחי שהוא מלכות משיח. וזה בחינת למנצח שהתחיל בהם רוב המזמורי תהלים, כי זה עיקר ענין תהלים וכו' שהיא כל הדיבורים הקדושים שאומרים בשביל זכרון עולם הבא, שהעיקר הוא בבחינת למנצח שצריכין להתגבר בזה נצחון גדול ממש, כמו הלוחם מלחמה שצריך ליהרר שלא יאבד את לבבו, ויש בין שרי המלחמה כמה לימודים על זה לחזק את לב אנשי החיל בשעת המלחמה שלא יאבדו לבבם, כמו כן ממש הוא הענין בזה שצריכין לחזק את עצמו בעל עת מאד ולידע ולהאמין שאיך שיהיה יש לו כח גדול להדיבור מאד מאד, כי כי עיקר הנצחון על די הדיבור. וזה בחינת למנצח שהזכיר כל פעם קודם המזמור, כאומר ומזכיר ומזוהר כי מי שרוצה ליכנס ללחום מלחמה ה' שהוא מוכרח בזה, כי רק בשביל זה נברא והוא מלמד לכל אחד שכל מי שרוצה להיות מנצח במלחמה זאת יאמר מזמור זה או מזמור זה בפה מלא והוה למנצח והבן.

עס איז געבליבן בעטען צו פארדינגען אין אומאן במשך פון די ימי ראש השנה שנת תשע"ד הבעל"ט

עס איז א גוי'אישע הויז, אויף טאלסטוי גאס, נעבן די בית המדרש "חסידים ברסלב" פון הרה"ח ר' שמשון שווארטץ שליט"א

פאראינטערעסירטע ביטע רופט ר' נחמי' שווארטץ נ"יו 845.248.1259

כוונת ההערות והצייונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהר"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתנו למפרע

למכתבים למערכת, וכן לתת מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האנמעל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מול טוב לאנטי, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמרו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולענין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב ש"ג)